

#10 Trešā reakcija – noraidījums

Mateja ev. 9:32-38

Ir pienākusi šī nodarbību cikla pēdējā reize un šodien domāsim par trešo veidu, kā cilvēki reaģē uz Jēzus mācību – noraidījumu.

LASĪJUMS

Izlasām šodienas rakstvietu Mt 9:32-38.

DISKUSIJA

1. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo Rakstvietu?

Ļaujiam katram izteikties.

2. Cik cilvēku grupas redzam pantos 32-34? Kādas ir viņu reakcijas? Kādas vēl var būt reakcijas pret Jēzu?

Šajos pantos mēs redzams divas cilvēku grupas – «laudis» jeb cilvēku pūli un farizejus. Pirmajiem reakcija bija izbrīns, otrajiem – noraidījums. Šis ir tikai divas no iespējamajām reakcijām pret Jēzu un Viņa vēsti. Diemžēl abas nav pareizās reakcijas, un par tām izrunāsim nākamajos jautājumos. Tomēr ir vēl citi veidi, kā cilvēks var reaģēt pret Jēzu. Divus no tiem jau pieminējām šajā nodarbības ciklā (jo pieminēti Mt 8. un 9.nodaļā), bet ir arī citi. Piemēram:

– Būt vienaldzīgs – izlasām Atkl 3:15-16 un Ebr 5:11. Šie cilvēki nenoraidīja Jēzus mācību, drīzāk pat sekoja tai, tomēr dziļi sirdī viņi bija vienaldzīgi, jo nebija gatavi kļūt «karsti» un augt izpratnē un atziņā par Kristu.

– Ar nepareizu motivāciju sekot Jēzum – izlasām Mt 7:22-23. Šie cilvēki sauca Jēzu par Kungu un darija ārišķīgi pievilcīgas lietas, bet beigās izrādās, ka Viņš viņus nekad nav pazinis, jo viņi Jēzus nekad nebija iepazinuši personīgi. Jo viņi Jēzu saskatīja kaut ko citu nekā Viņš patiesībā bija un ir.

– Vienīgā pareizā reakcija ir kļūt par Jēzus kalpu, kas seko Viņam kā Kungam, mācās izprast Viņu, vēlas paklausīt Viņam un ar savu dzīvi galu galā parāda, ka tiešām mīl savu Kungu. Cilvēks, kurš mīl Kristu, to parādīs pirmām kārtām ar savu paklausību Viņa pavēlēm – izlasām Jņ 14:15. Bet lai zinātu Viņa pavēles, cilvēkam tās jāmeklē, tādēļ būs ar patiesu vēlmi augt izpratnē par Viņu – izlasām Kol 1:9-10.

3. Kādēļ izbrīns par Jēzu un Viņa mācību nav pietiekama reakcija?

Ar apbrīnu vien nepietiek, daudzi cilvēki, kuri apbrīnojuši Jēzu, dzīvos mūžīgā nošķirtībā no Viņa. Šodienas Rakstvietā vārdam «brīnījās» izmantots grieķu vārds «thaumazo», kas nozīmē «pārsteigts, bailu pārņemts». Tas pats vārds izmantots daudzviet citur, jo izbrīns bija plaša parādība

– izlasām Mt 8:27, Mt 21:20, Mt 27:14, Mk 5:20. Jau kā bērns Viņš izraisīja izbrīnu pat Savu vecāku vidū – izlasām Lk 2:33. Beigu beigās Jēzus tik daudzās un pārliecinošās veidos bija atklājis Savu varu un izraisījis tik lielu izbrīnu cilvēkos, ka Viņš pats brīnījās, ka viņi joprojām neticēja – izlasām Mk 6:6. Apbrīnošanai ir vērtība tikai tad, ja tā nāk kopā ar ticību. Viena pati tā ir bezvērtīga.

4. Kā izskaidrot farizeju gala lēmumu par Jēzus varu, proti, ka tās avots ir Sātans, nevis Dievs?

Lai saprastu farizeju rīcību, atgriezīsimies pašā Jēzus bērnībā, kad Viņš bija ap 40 dienu vecs zīdains un tika atrādīts Simeonam – izlasām Lk 2:34. Patiesībā visi cilvēki iedalās tikai divās grupās – Dieva cilvēki vai velna cilvēki. Gaismas cilvēki vai tumsas cilvēki. Kristieši vai antikristi. Neitrālās vidus ziņas nav. Jēzus ir tā nodalošā līnija. Tādēļ patiesībā visas Bībeles vēsts ir ļoti melnbalta:

– Ēdenes dārzā bija divu veidu koki, viens atļauts, otrs aizliegts

– Mūžība iedalīta divās vietās – Debesis un ellē

– Cilvēks tiek izglābts vai iet pazušānā, trešo opciju nav

– Ir Dieva bērni un velna bērni – 1 Jņ 3:10

– Vai nu esi pasaules draugs un Dieva ienaidnieks – Jk 4:4

– Ir tikai divi ceļi – platais pasaules un visu reliģiju vai Kristus ceļš – Jņ 14:6

– Ir šaurie vārti un platie vārti – Mt 7:13-14

– Ir Garicima un Ēbala kalns - svētība un lāsts – 5 Mz 11:29

– Ir Patiesības Tēvs un melu tēvs – Jņ 8:44

– Vai nu sakrāj vai izkaisi – Mt 12:30

Un starp šīm divām pusēm ir tikai viena robežu līnija – Jēzus. Viņa Vēsts nāk caur Dieva Vārdu, kas ir zobens, kas nodala abas puses – izlasām Ebr 4:12. Tātad, Jēzus vārdi ir tie, pēc kuriem arī farizeji sprieda un tieši tie (nevis darbi) bija iemesls, kādēļ viņi noraidīja Jēzu.

PARALĒLĀ RAKSTVIETA

Izlasām Jēzus līdzību par sējēju – Mt 13:1-9 un 18-23.

5. Vai Tu šajā līdzībā spēj ieraudzīt iepriekš izrunātās cilvēku reakcijas pret Vārdu, kas ir Jēzus vēsts? Kura reakcija atbilst kurai augsnei?

Pirmā augsne ir ceļmala, kas ir cieta. Tā ir vienaldzība un noraidījums.

Otrā augsne ir akmenājs – tā ir Jēzus tukša apbrīnošana.

Trešā augsne ir ērkšķi – tā ir sekošana Jēzum ar nepareizu motivāciju.

Ceturrtā augsne ir labā zeme – tā ir patiesā Viņa iepazīšana un sekošana Viņam paklausībā.

Pirmās trīs ir Jēzus robežlīnijas «nepareizajā» pusē, tikai ceturrtā ir pareizā un to apliecina ar augļiem. Farizeji noraidīja Jēzu ļoti tiešā veidā, bet pārējās reakcijas patiesībā dara to pašu – noraida Viņu - kaut arī ne tik tiešā veidā, dažkārt pat nesot mazus, īslaicīgus augļiņus («sēkla uzdīga»). Dieva acīs noraidījums ir labāks (jo ir acīmredzams) nekā viltus sekošana, kas kļūst par klupšanas akmeni daudziem, kuri vēlētos sekot Kristum, bet sliktā piemēra dēļ to tomēr nedara.

6. Jēzus šo nodaļu noslēdz ar metaforu par plauju – ko tā nozīmē un kā tā iekļaujas kopējā domu gājienā par noraidījuma tēmu?

Jēzus redz lielo pūli un tad saka šos vārdus par plauju. Viņam ir viņu žēl, kaut arī tie netic

Viņam un pat noraida Viņu. Šī žēlsirdība ir pazīme, ko Jēzus rāda arī mums kā Saviem sekotājiem – tiem, kuri vēlas būt ceturta augsne un nest augļus. Ka tie ietu un būtu par strādniekiem, pirms nāk lielā plaujas diena, kas ir Tiesas diena – izlasām Joela 4:9-14.

Jēzus redzēja cilvēkus kā mūžīgas būtnes, tādēļ Viņam bija viņu tik žēl, par spīti viņu noraidījumam, vienaldzībai un tukšai apbrīnošanai. Viņam bija «žēl», un šis vārds grieķu valodā nozīmē – «tā, ka vēders sāp». Jēzum, iespējams, fiziski sāpēja, kad redzēja cilvēkus, kuri ies pazušanā.

Vai Tev «sāp vēders», zinot par sev tuviem cilvēkiem, kuri nepazīst Kristu? Ko Tu vari un vēlies darīt viņu labā?

7. Izlasām Jņ 14:30 – ko Jēzus šeit atklāj par Savu varu? Ko tas maina Tev?

Šajā svētrunu sērijā un mazo grupu nodarbību ciklā mācījāties par dažādiem veidiem, kādos Jēzus ATKLĀJA Savu varu, bet šeit Viņš saka, ka tā ir joprojām klātesoša, dzīva un spēcīga, jo neviens to nespēj apturēt, pat ļaunais nē.

Tādēļ varam būt droši, ka – kaut arī mums pašiem nav tādas varas pār miesu, dabu, garu pasauli u.c. – tomēr ar mums kopā ir Tas, Kuram ir šī vara joprojām

8. Noslēgumā izlasām šī Mateja Evaņģēlija pašus pēdējos pantus – Mt 28:18-20. Ko tie mums māca par Jēzus varu? Un kādu atbildību tas mums uzliek?

Šajā teikumā Jēzus pasaka vienu – ka kaut arī jau parādīja daudzus veidus, kādos Viņam ir vara pār lietām šajā pasaulē, patiesība ir tā, ka Viņam ir Vara pār VISU. Viņam pieder «visa vara». Un ne tikai pieder, bet Viņam tā ir dota – «Man ir dota visa vara». Kurš to Viņam ir devis? Tēvs Debesīs, kurām pieder viss – izlasām 5 Mz 10:14. Un no tā Viņš dod Jēzum, bet Jēzus tālāk Svētajam Garam, Kurš to ir atnesis mums līdz šai dienai, šai vietai, kur mēs šodien sēžam un runājam par Viņu – izlasām Jņ 16:15.

Bet tas mums uzliek atbildību, ka mums šīs varas pieejamības dēļ ir jāiet un jādara par mācekļiem tie, kuri gaida uz mums. Viņi to vēl nezina, ka gaida, bet viņi gaida uz tiem vīriem un sievietēm, kuriem ir dota šī vara, lai to atnestu, pirms nāk lielā plauja.

NOSLĒGUMS

Debestēvs radīja šo pasauli ar visu Savu varu. Šo varu Viņš nodeva Savam Dēlam, kurš to atklāja šīs zemes dzīvē, lai cilvēki ticētu, ka Viņš tiešām ir Debestēva Dēls. Viņam aizejot atpakaļ pie Debestēva, šo varu Viņš ir atstājis mums un darījis pieejamu caur Svēto Garu. Tagad ir mūsu kārta atklāt cilvēkiem, ka mēs tiešām esam Debestēva bērni.